

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4892/06
06.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Гордане Џакула и Вере Пешић, чланова већа, са саветником суда Весном Даниловић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ради поништаја решења туженог 01 бр. 118-2761/2006 од 10.08.2006. године, у правној ствари радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 06.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одлучено је да АА, полицијском службенику Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у Бору, престаје радни однос са 31.08.2006. године, на основу чл. 168. ст. 1. и 2. Закона о полицији, а у вези чл. 111. истог Закона.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа, истичући да у његовом доношењу није правилно примењен Закон о полицији и то одредбе чл. 168. и чл. 111. ст. 2, као и одредбе чл. 196. и 197. Закона о општем управном поступку. Такође је навео да је од стране туженог учињена и битна повреда одредаба ЗУП-а, јер тужиоцу није омогућено право на одбрану, које му припада у складу са Међународном конвенцијом бр. 158, чије су одредбе инкорпориране и у чл. 24. Устава Републике Србије. Такође је навео да је тужилац савестан полицијски службеник, отац четворо малолетне деце, који је савесно обављао своју дужност, при чему му тужени орган није пружио адекватну заштиту од претњи да ће му бити ликвидирана породица, а због чега је, будући да га тужени није заштитио, био принуђен да мења свој исказ, како би заштитио себе и породицу у односу на починиоце кривичног дела које је сам открио у вршењу службене дужности. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени је у свему остао при разлозима из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост решења туженог органа у смислу чл. 39. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), оценом навода истакнутих у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је правилно одлучио тужени орган када је донео решење да тужиоцу престаје радни однос са датумом 31.08.2006. године, правилно дајући разлоге за своју одлуку. Наиме, и по оцени Врховног суда Србије, у конкретном случају је било места доношењу овакве одлуке, будући да је неспорно да је против тужиоца ОЈТ у Неготину подигло оптужницу Кт. Бр. 64/06 од 20.03.2006. године, због кривичног дела давања лажног исказа из чл. 335. ст. 3. у вези ст. 1. КЗ РС, које се гони по службеној дужности.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је оценио да поднетом тужбом тужилац није довео у сумњу правилност и законитост решења туженог органа, због чега је, применом одредбе чл. 41. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 06.12.2007. године, У. 4892/06

Записничар Председник већа – судија

Весна Даниловић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК

